

Sygn. akt V W 74/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności oskarżyciela publicznego st. sierż. A. C.

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2017 r. na rozprawie

sprawy przeciwko **R. G.**

synowi L. i D. z d. P.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 7 maja 2017 roku o godzinie 19:31 w miejscowości T. gm. W. na terenie zabudowanym przy ograniczeniu prędkości do 40 km/h kierując samochodem m-ki B. nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 57 km/h jadąc z prędkością 97 km/h

tj. o czyn z art. 92 a kw

1. Obwinionego **R. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92 a kw w zw. z art. 24 §1 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 700,00 (siedemset) złotych.
2. Na podstawie art. 118§1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170,00 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 74/17

UZASADNIENIE

R. G. w dniu 07.05.2017r około godziny 19.30 przejeżdżał samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) przez miejscowość T., gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 40 km/h. Kierowca jechał sam, zmierzał w kierunku W. od strony G.. W tym czasie w T. w patrolu zmotoryzowanym służbę pełnili policjanci – K. H. i P. P.. Policjanci dokonywali pomiaru prędkości pojazdów, punkt statyczny był przy poboczu głównej drogi, przy wjeździe do miejscowości W., zaś do końca terenu zabudowanego jest odległość około 320m. O godzinie 19.31 policjant – K. H. wykorzystując urządzenie (...) dokonał pomiaru prędkość pojazdu, którym jechał R. G., z tymże pojazd już minął patrol policji, odjeżdżał od nich. Miernik prędkości wskazał, iż kierowca porusza się z prędkością „- 97 km/h”, pomiar został wykonany z odległości 205,2 m. Pojazd znajdował się na terenie miejscowości T.. Policjanci od razu podjęli pościg za tym pojazdem w celu dokonania kontroli drogowej. Policjanci zatrzymali kierowcę w odległości kilku kilometrów za wiaduktem kolejowym w stronę miejscowości S.. Kierującego zatrzymano w ciągu 2 minut od dokonania pomiaru, policjanci okazali wynik kierowcy. R. G. odmówił przyjęcia mandatu, policjanci zatrzymali jego prawo jazdy oraz dowód rejestracyjny pojazdu ponieważ pojazd nie miał aktualnych badań technicznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1 – 2, zeznań świadka K. H. k. 22, a także częściowo na podstawie wyjaśnień obwinionego k. 21v.

Obwiniony R. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając, iż wówczas poruszał się z prędkością 44 km/h, a prędkość zwiększył dopiero jak wyjechał z terenu zabudowanego. Dodał, że wiedział o tym że policjanci dokonywali pomiaru, bo poinformowali go inni kierowcy. Kwestionował sposób dokonania pomiaru przez zamkniętą szybę w radiowozie oraz to, że pomiar nie dotyczył jego pojazdu.

Sąd ocenił wyjaśnienia obwinionego jako niewiarygodne w świetle zeznań świadka K. H.. Policjant szczegółowo opisał sposób dokonania pomiaru prędkości, którym kierował obwiniony. Opisał podejmowane przez niego czynności, a wszystkie szczegóły kontroli drogowej zawarł w notatce urzędowej sporządzonej zaraz po zdarzeniu w dniu 07.05.2017r. Świadek posiada stosowne przeszkolenie w obsłudze tego rodzaju urządzenia, pracuje już od wielu lat w patrolu drogowym i kilka razy w tygodniu pełni służbę obsługując laserowy miernik prędkości. Okoliczność czy pomiar prędkości został wykonany przez zamknięte okno w radiowozie czy otwarte jest zdaniem Sądu nieistotna, ponieważ gdyby wystąpił błąd pomiaru, wówczas to miernik prędkości by o tym poinformował. Zdaniem Sądu pomiar prędkości był wykonany prawidłowo. Tego rodzaju miernik jest stosowany w 70 krajach, w tym na terenie całej Unii Europejskiej. Nie jest możliwe wykonanie przypadkowego pomiaru prędkości pojazdu, który nie jest namierzany świadomie przez operatora przyrządu U.. Gdyby nastąpiła taka sytuacja pojawi się na urządzeniu komunikat błędu, a czynność jest wykonana nieprawidłowo. W przedmiotowej sytuacji nie było przypadkowego pomiaru, tylko policjant wykonał pomiar prędkości pojazdu, który poruszał się odjeżdżając od policjantów. Czas jaki upłynął od pomiaru prędkości jest tylko dodatkową informacją ale nie przesądza o tym, że wykroczenia nie popełniono. Przecież pomiar wskazywał wartość ujemną – „-97 km/h”, zatem dotyczył pojazdu, który się oddalał od patrolu, a wówczas jechał tylko obwiniony. Zdaniem Sądu zeznania świadka K. H. są wiarygodne, w sposób rzetelny policjant opisał jak dokonał pomiaru prędkości pojazdu obwinionego oraz jak dokonał jego zatrzymania. Reasumując powyższe dowody Sąd doszedł do przekonania, iż obwiniony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu, którego dopuścił się z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim. Obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę, że porusza się w terenie zabudowanym, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 40 km/h, a dodatkowo wiedział iż jest dokonywany pomiar prędkości.

Odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia kwalifikowanego z art. 92a kw podlega ten, kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Miejsce, w którym dokonano pomiaru prędkości pojazdowi prowadzonemu przez obwinionego znajdowało się w terenie zabudowanym, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 40 km/h.

Zdaniem Sądu kara grzywny w kwocie 700zł nie jest karą nadmiernie wygórowaną bądź szczególnie dotkliwą. Obwiniony jak wynika z danych k. 3 – 7 był wielokrotnie karany za przekroczenie prędkości, ostatni raz w dniu 19.03.2017r w K.. Obwiniony utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, a jego dochody pozwalają na uiszczenie stosownej kary grzywny.

Wysokość należnych kosztów ustalono na podstawie §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r (Dz. U. nr 118 poz. 1269 w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...)). Natomiast wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.).